

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.410/2018/6.

A tanács tagjai: dr. Kovács András a tanács elnöke
 . Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró
 . Fekete Ildikó bíró

A felperes: (...)

A felperes képviselője: . Szőke Katalin ügyvéd

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala

Az alperes képviselője: kormánytisztviselő

A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott
közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 10.K.30.839/2016/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.30.839/2016/5. számú ítéletét és az alperes 31090/2/2015 számú határozatát - az elsőfokú határozatra kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi.

Kötelezi a Kúria az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg felperesnek 80.000 (nyolcvanezer) forint együttes per- és felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Budapest Főváros Kormányhivatala (...) kerületi Hivatala Ingatlan-nyilvántartási Osztály (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a Budapest III. ker. zártkert (...) hrsz. alatt felvett, az ingatlan-nyilvántartásban II/7. sorszám alatt 1/2-ed hányadban R. L. tulajdonában lévő ingatlanra bejegyzett haszonélvezeti jog törlése tárgyában hivatalból eljárást indított, mivel a tulajdoni lap III/11. sorszáma alatt F. M. javára a 203939/2/2010. számú határozattal haszonélvezeti jog volt bejegyezve.

- [2] Az elsőfokú hatóság felhívta felperest, mint a haszonélvezeti jog jogosultját, hogy közeli hozzátartozói viszonyra vonatkozó nyilatkozatát nyújtsa be. Tájékoztatta, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezések és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (Fétv.) 108. § (1) bekezdése szerint a 2014. április 30-án fennálló, határozatlan időre vagy 2014. április 30. után lejáró határozott időtartamra nem közeli hozzátartozók között szerződéssel alapított haszonélvezeti jog, továbbá a használat joga 2014. május 1-jén a törvény erejénél fogva megszűnik. A felperes 2015. június 12-én benyújtotta a közeli hozzátartozói viszony igazolására szóló nyilatkozatát, melyben előadta, hogy R. L. az élettársa volt. Ennek igazolására a 2006. július 21-én kelt élettársi vagyoni jogi szerződés másolatát csatolta, valamint a Budapest (...) kerület (...) helyrajzi számú ingatlanra vonatkozó 2007. szeptember 11. napján kelt ingatlan adásvételi szerződést is.
- [3] Az eljárás során R. L. azonban azt igazolta, hogy az élettársi vagyoni közösség 2010. május 1-jével megszűnt, a felperes azóta nem lakik az ingatlanban, melynek igazolására csatolta az élettársi vagyoni közösség megszüntetéséről 2010. november 11-én kelt szerződést.
- [4] Erre tekintettel - megismételt eljárásban - az elsőfokú hatóság 152439/2/2015. számú 2015. október 30. napján meghozott határozatával a szóban forgó ingatlan tulajdoni lapján III/11. sorszám alatt a felperes javára bejegyzett holtig tartó haszonélvezeti jogot az Fétv. 108. § (1) bekezdésben foglaltak alapján törölte, egyidejűleg a felperes eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét is elutasította.
- [5] A felperes fellebbezése nyomán eljárás az elsőfokú határozatot 301090/2/2015. számú határozatával helybenhagyta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes keresetében a határozat megváltoztatását, haszonélvezeti jogának az ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára történő visszajegyzését, másodlagosan a határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az ingatlanügyi hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 685. § b) pontjára, amely szerint közeli hozzátartozónak a bejegyzett élettárs minősül, de bejegyzett élettársi viszony csak az azonos nemű élettársak között jöhet létre, amely álláspontja szerint sérti az Alaptörvényben foglalt, az emberi méltósághoz való jogot. Ezáltal a határozat is sérti a 2013. évi V. törvény (új Ptk.) 2: 42. § (2) bekezdését és a 2:43. § c) pontját, a hátrányos megkülönböztetés tilalmát. A haszonélvezeti joga törlése a szerzett jogait is sérti, mert haszonélvezeti jogát adásvételi szerződéssel mint vevő vásárolta meg, készpénzt fizetett azért. Egyébként pedig az ingatlan már ténylegesen szántó művelés alól kivont terület, többszintes lakóépülettel beépített, ahol a tulajdonosok és családtagjaik életvitelszerűen laknak, és akikkel egyébként a felperes perben áll. Kifejtette továbbá, hogy abban az esetben, ha az ingatlan tulajdonosai a művelési ágból való kivonást nem kezdeményezték, a földhivatalnak lehetősége van arra, hogy azt hivatalból tegye meg. Az eljárás felfüggesztését elutasító határozat tehát szintén jogszabálysértő.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Hivatkozott az Fétv. 108. § (1) bekezdésére, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) 94. § (1) bekezdésére, az Alkotmánybíróság 25/2015. (VII.21.) AB határozatára, amely azt mondta ki, hogy alaptörvény-ellenes helyzet áll fenn annak következtében, hogy a jogalkotó a megszűnt haszonélvezeti, illetve használati jogokhoz kapcsolódóan nem alkotta meg a kivételes, a szerződő felek közötti elszámolás során nem érvényesíthető, de érvényes szerződésekkel összefüggő vagyoni hátrányok kiegyenlítését lehetővé tevő szabályokat, amire nézve az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmány-ellenességet állapított meg, és felhívta a törvényalkotót, hogy 2015. december 1-jéig ezt

szüntesse meg.

- [8] Hivatkozott továbbá az ítélet az Inyvtv. végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Inyvtv.vhr.) 126/B. § (1)-(4) bekezdéseire és kifejtette, hogy a haszonélvezeti jog bejegyzésének alapjául szolgáló szerződés megkötésének időpontjában, a felperes R. L. élettársa volt. Az akkor hatályban lévő Ptk. 185. § b) pontja azonban az élettársat nem sorolta fel a közeli hozzátartozók között, mint ahogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban Fftv.) 5. § 13. pontjában definiált közeli hozzátartozók között sem szerepel. Az élettárs „csak” hozzátartozó és nem közeli hozzátartozó. Az alperes jogértelmezése tehát helyes volt, a 2007. szeptember 11. napján kelt, a haszonélvezeti jog alapjául szolgáló okirat időpontjában az érintett felek között közeli hozzátartozói viszony nem állt fenn, ennél fogva a felperes bejegyzett haszonélvezeti joga a Fétv. 108. § (1) bekezdés alapján ex lege megszűnt.
- [9] Az Inyvtv. 89/A. § (1) bekezdés értelmében a tulajdonos e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározottak szerint 2016. december 31-ig kérheti az ingatlan-nyilvántartásban zártkertként nyilvántartott ingatlanra (a továbbiakban: zártkerti ingatlan) a művelési ágának művelés alól kivett területként történő átvezetését. Az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az adatváltozás a joghelyek alapján a tulajdonos számára volt elérhető, felperes ugyanakkor nem volt jogosult ezt kérelmezni. Az Inyvtv. 27. § (2) bekezdés a) pontja nem engedi hivatalból átvezetni a művelés alól kivett terület tekintetében az adatváltozást.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Lényegét tekintve megismételte a keresetében foglaltakat, továbbra is hivatkozott a régi Ptk. 685. § b) pontjára, sérelmezte, hogy közeli hozzátartozónak csak a bejegyzett élettárs minősül, és ez a külön nemű személyekre nem vonatkozik. Álláspontja szerint ez hátrányos megkülönböztetés, amiből következően a haszonélvezeti jog törlése egyben az Alaptörvénybe is ütközik. A haszonélvezeti jogok törlése a mezőgazdasági rendeltetésű földek védelmének eszköze, és a perbeli ingatlan - bár jogilag annak minősül, mert az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett művelési ág "kert" - a valóságban háromszintes lakóépülettel beépített ingatlan, ahová felperes és a tulajdonosok is, azok családtagjaival együtt be vannak jelentve. A felperes lakáshasználati jogát a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 8.P.III.22.001/2011/13. szám alatti a Fővárosi Törvényszék előtt 44.Pf.630.282/2013/4. szám alatt jogerőre emelkedett bírói ítélet állapította meg. Ezért felperes álláspontja szerint az Alaptörvény 28. cikkben hivatkozottakkal ellentétben áll az ítélet, mert a jogszabályok szövegét elsősorban nem annak céljával összhangban értelmezte, valamint figyelmen kívül hagyta a bíróság jogerős ítéletét és a tényleges állapotot, miszerint nem mezőgazdasági rendeltetésű földről van szó, hanem egy háromszintes lakóépülettel beépített ingatlanról.
- [11] Kérte ezért felperes az ítélet hatályon kívül helyezését, illetőleg megváltoztatását és elrendelni a Budapest (...) kerület (...) hrsz. alatti ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára vonatkozóan fennállott haszonélvezeti jog visszajelzését, illetve annak eredeti formájában történő érintetlenül hagyását.
- [12] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.
- [13] A Kúria a 2017. március 16. napján tartott nyilvános tárgyaláson a felülvizsgálati eljárást az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: a Bíróság/EUB) előtt folyamatban lévő C-113/16. sz. egyesített ügyek befejezéséig felfüggesztette. A felfüggesztésről rendelkező Kfv.III.38.073/2016/7. számú végzés indokolása szerint a Kúria hivatalból észlelte, hogy a Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11. K.27.002/2016/3/I. számú végzésével az EUB előzetes döntéshozatali eljárását kezdeményezte abban a kérdésben, hogy az osztrák állampolgár felperes javára mezőgazdasági földterületre létesített haszonélvezeti jog törvény erejénél fogva történő - kompenzáció nélküli - megszűnése sérti-e a letelepedés, illetve a tőke szabad mozgásának szabadságát. A Kúria megítélése szerint az EUB előtt folyamatban lévő ügy elbírálása kihatással

lehet a jelen felülvizsgálati eljárás kimenetelére, mivel abban az esetben, ha az EUB megállapítja a letelepedés, illetve a tőke szabad mozgása szabadságának sérelmét más tagállamok állampolgárai vonatkozásában, úgy - tekintettel az Alkotmánybíróság 25/2015. (VII.25.) AB határozatában megállapított mulasztásra - jelen felülvizsgálati eljárás felperesének állampolgárság alapján történő megkülönböztetése merülhet fel. Ezt követően a Kúria az EUB 2018. március 6-án a C-52/16, és a C-113/16. sz. egyesített ügyekben hozott ítéletére [2018. március 6-i SEGRO Kft. és Günther Horváth ítélet, C-52/16. és C-113/16, EU:C:2018:157] tekintettel a felülvizsgálati eljárást 2018. március 29-én jelen ügyszámon folytatta.

- [14] A felperes a Kúriához címzett 2018. május 14-én kelt beadványában rögzítette, hogy időközben az EUB a C-113/16 és C-52/16-os egyesített ügyekben ítéletet hozott, amely szerint az EUMSZ 63. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapügyben szereplőhöz, hasonló tagállami szabályozás, amelynek értelmében a mezőgazdasági földterületen korábban létesített olyan haszonélvezeti jogok, amelyek jogosultjai a földterületek tulajdonosának nem közeli hozzátartozói a törvény erejénél fogva megszűnnek, és azokat az ingatlan-nyilvántartásból törölni kell.
- [15] Az ítélet 45. pontja szerint az EUB állandó ítélkezési gyakorlata szerint az olyan rendelkezésekre, mint az EUMSZ 49. cikk és a 63. cikk, melyek közvetlenül alkalmazandók hivatkozni lehet a nemzeti bíróság előtt, és azok a velük ellentétes nemzeti jogszabályok alkalmazhatatlanságához vezethetnek. Álláspontja szerint a kormányhivatal határozata és annak bírósági felülvizsgálata során hozott ítélet ellentétes az említett európai bírósági ítélettel, illetve az általa hivatkozott EUMSZ 63. cikkével. Kérte, ezért felperes, hogy a Kúria a bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és új határozatot hozzon. Ennek keretében rendelje el a haszonélvezeti jog visszajegyzését és a kérelemnek helyt adás esetén az illetékes ingatlanügyi hatóság megkeresését a haszonélvezeti jog visszajegyzése végett. Ha ez nem teljesíthető, akkor pedig az ítéletet hatályon kívül helyezni és a bíróságot új eljárásra kötelezni, ennek keretében az új eljárás lefolytatására vonatkozó kötelező utasítást adni a haszonélvezeti jog visszajegyzése érdekében. A beadványához fénymásolt román személyi igazolványt is csatolt arra utalva, hogy magyar-román kettős állampolgár is. Előadta, hogy egyébiránt magyar állampolgárként a korábban előterjesztett felülvizsgálati kérelemben foglaltakat is fenntartja.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.
- [17] A Kúria elsőként rögzítette, hogy az ügyben eldöntendő jogkérdést az képezte, hogy az EUB C-52/16. és C-113/16. sz. egyesített ügyekben hozott ítélete nyomán jogszerű-e a felperes haszonélvezeti jogának törléséről rendelkező jogerős döntés.
- [18] A Fétv. 108. § (1) bekezdése szerint a 2014. április 30-án fennálló, határozatlan időre vagy 2014. április 30-a után lejáró, határozott időtartamra nem közeli hozzátartozók között szerződéssel alapított haszonélvezeti jog továbbá használat joga 2014. május 1-jén a törvény erejénél fogva megszűnik. Erre tekintettel az Inyvtv. 94. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a haszonélvezeti jog jogosultjának nyilatkozata alapján közeli hozzátartozói jogviszony nem áll fenn, vagy ha a jogosult határidőben nem tesz nyilatkozatot, az ingatlanügyi hatóság a bejegyzett haszonélvezeti jogot a nyilatkozattételre nyitva álló határidő elteltét követő hat hónapon belül, legkésőbb 2015. július 31. napjáig hivatalból törli az ingatlan-nyilvántartásból.
- [19] A fenti rendelkezéseket előzetes döntéshozatali kérelem alapján az

EUB a C-52/16. és C-113/16. sz. egyesített ügyekben egy magyarországi székhellyel, ám külföldi tagokkal rendelkező gazdasági társaság és egy osztrák állampolgár haszonélvezeti jogának megszűnésével összefüggésben vizsgálta. A Bíróság ítéletében megállapította, hogy „az alapügyben szereplőhöz hasonló szabályozás, amely előírja a mezőgazdasági földterületre vonatkozó, szerződésen alapuló haszonélvezeti jogok, köztük a tőke szabad mozgásához való jog gyakorlása révén megszerzett jogok megszűnését, maga a célja alapján, csupán e ténynél fogva korlátozza az említett szabadságot. E megállapítást nem befolyásolja az ilyen jogokat megszerző, majd azoktól az e rendelkezés által megfosztott személyek kártalanítására irányuló intézkedésnek a kérdést előterjesztő bíróság által a C-52/16. sz. ügyben feltett második kérdésben említett esetleges elfogadása. Ugyanis az említett szabályozás az érdekeltet nem csak azon lehetőségtől fosztja meg, hogy továbbra is élvezhesse az általa megszerzett jogokat, többek között megakadályozva az érintett mezőgazdasági földterületek olyan módon történő hasznosítását, amelyre tekintettel e jogot megszerezték, hanem e jog elidegenítésének lehetőségétől is. Márpedig azáltal, hogy a Magyarországtól eltérő tagállamok állampolgárait, akik a tőke szabad mozgásának kedvezményezettjei, megfosztják azon javaik élvezetétől, amelybe tőkét fektettek, az alapügyben szereplő szabályozás korlátozza e mozgásszabadságot.” [62-64. pont]

[20] Kiemelte, hogy a károk rendezésére vonatkozó szabályok helyett „a polgári jog általános rendelkezéseire történő utalás e jogosultakra hárítja annak terhét, hogy adott esetben hosszadalmas és költséges eljárásokat kelljen lefolytatniuk a nekik a tulajdonostól esetlegesen járó kártalanítás érdekében. Ugyanis a polgári jogi szabályok, melyekre egyébként az alapügyben szereplő szabályozás egyáltalán nem utal, nem teszik lehetővé sem annak pontos meghatározását, hogy az ilyen eljárások lezárultával ténylegesen járna-e kártalanítás, sem azt, hogy a kártérítés milyen jellegű volna. Emellett a haszonélvezeti jog jogosultjai semmilyen további biztosítékot nem kapnak az őket érő veszteség teljes ellentételezését illetően, többek között a haszonélvezettel érintett területek tulajdonosának fizetőképтелensége esetére.” [91. pont]

[21] Az EUB állandó ítélkezési gyakorlata szerint az olyan rendelkezésekre, mint EUMSZ 63. cikke szerinti tőke szabad áramlása, melyek közvetlenül alkalmazandóak, hivatkozni lehet a nemzeti bíróság előtt, és azok a velük ellentétes nemzeti jogszabályok alkalmazhatatlanságához vezethetnek. Ugyanis minden - hatáskörében eljáró - bíróságnak kötelessége a közösségi jog teljes egészében történő alkalmazása és azon jogok védelme, amelyet az a magánszemélyek számára biztosít, adott esetben eltekintve a nemzeti jog mindazon - akár a közösségi szabályt megelőző, akár azt követő - rendelkezéseinek alkalmazásától, amelyek esetlegesen ellentétesek azzal. [Lásd: 1978. március 9-i Simmenthal II. ítélet, 106/77,

EU:C:1978:49, 21. pont 2002. november 5-i Überseering ítélet, C-208/00, EU:C:2002:632, 60. pont; 2017. szeptember 14-i The Trustees of the BT Pension Scheme ítélet, C-628/15, EU:C:2017:687, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]

- [22] A fentiekből következően, a C-52/16. és C-113/16. sz. egyesített ügyek nyomán a tőke szabad mozgásának korlátozása miatt nem alkalmazhatóak a haszonélvezeti jog automatikus törlésére vonatkozó rendelkezések olyan esetekben, amikor uniós jog hatálya alá tartozó helyzetről van szó, vagyis van határon átnyúló eleme a jogviszonynak. A Bíróság ítélete nyomán a nemzeti bíróságok kötelesek ilyen esetekben a haszonélvezeti jog törlésére vonatkozó rendelkezés alkalmazásától eltekinteni.
- [23] A Kúria a jelen ügyben rámutat, hogy a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét - az eredetileg előterjesztett, magyar állampolgárgérenti kérelem szerint elbírálvá is - alaposnak találta az alábbiak szerint: Noha a magyar állampolgárok ügye belső jogi helyzetnek minősül, ha azonban az EUB ítéletének megállapításai kizárólag az uniós jogi érintettségű ügyekben érvényesülhetnének, az fordított irányú hátrányos megkülönböztetést jelenthetne. A magyar jog hatálya alá tartozó jogalanyok kedvezőtlenebb helyzetbe kerülnének az uniós jog hatálya alá tartozó jogalanyokkal szemben, hiszen míg az uniós jogi érintettség alapján a tőke szabad áramlása érdekében nem alkalmazhatóak a haszonélvezeti jog törlésére vonatkozó jogszabályi rendelkezések, addig a magyar jogalanyok haszonélvezeti joga továbbra is törölhető lenne. Az EUB gyakorlata alapján a fordított diszkrimináció kiküszöbölése érdekében az uniós jogi előírásokat szükséges kiterjeszteni az ilyen helyzetekre is. [Lásd: 2010. június 1-jei Blanco Pérez és Chao Gomez ítélet, C-570/07. és C-571/07, EU:C:2008:138 39. pont] Ebből következően a Kúria úgy ítélte meg, hogy az uniós jogi követelményeket jelen ügyben is figyelembe kell venni.
- [24] Tekintettel az EUB állandó ítélkezési gyakorlatára, ehhez a figyelembe vételhez nem szükséges az Alkotmánybíróság újabb eljárásának kezdeményezése, hiszen „az uniós jogi rendelkezéseket - hatásköreik keretei között - alkalmazni hivatott nemzeti közigazgatási hatóságok és bíróságok kötelesek biztosítani e normák teljes érvényesülését, szükség esetén - saját hatáskörüknel fogva - eltekintve a nemzeti jogszabályok azokkal ellentétes rendelkezéseinek alkalmazásától, anélkül hogy kérniük kellene e nemzeti rendelkezések jogalkotói vagy bármilyen egyéb alkotmányos úton történő előzetes megsemmisítését, vagy erre várniuk kellene.” [2018. március 6-i SEGRO Kft. és Günther Horváth ítélet, C-52/16. és C-113/16, EU:C:2018:157 46. pont és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]
- [25] A Kúria tehát ebben az esetben is követi az EUB ítéletét, és a haszonélvezeti jog automatikus törlésére vonatkozó Fétv. 108. § (1) bekezdésének és az Inyvtv. 94. § -ának az alkalmazásától eltekint. Azzal kapcsolatban pedig, hogy az Fétv. 108. §-a jelenleg is hatályos, arra mutat rá, hogy e rendelkezéssel összefüggésben az

Alkotmánybíróság is mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenes helyzet fennállását állapította meg annak következtében, hogy a törvényhozó a megszűnt haszonélvezeti jogok és használati jogokhoz kapcsolódóan nem alkotta meg a kivételes, a szerződő felek közötti elszámolás során nem érvényesíthető, de érvényes szerződésekkel összefüggő vagyoni hátrányok kiegyenlítését lehetővé tevő szabályokat. Az Alkotmánybíróság felhívta a törvényalkotót, hogy 2015. december 1-ig szüntesse meg az alaptörvény-ellenes mulasztást.

- [26] Ez idáig e szabályok megalkotására nem került sor. E körülmény, továbbá a fentiekben részletesen kifejtettek okán - eltérő jogi szabályozás híján, illetve ilyen megalkotásáig - a Kúria a magyar állampolgárok esetében sem találta megalapozottnak az Fétv. 108. §-ára tekintettel a haszonélvezeti jog törlését.
- [27] A fentiekből következően a Kúria megállapította, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § (4) bekezdése és a 339. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet és az alperesi határozat - elsőfokú határozatra kiterjedő - hatályon kívül helyezésének van helye, és noha a közigazgatási eljárás hivatalból indult, de a törölt haszonélvezeti jog visszajegyzése céljából az új eljárás lefolytatására kötelezés is szükséges volt.

A döntés elvi tartalma

- [28] *Amennyiben az EUB ítéletének megállapításai kizárólag az uniós jogi érintettségű ügyekben érvényesülhetnének, az fordított irányú hátrányos megkülönböztetést jelenthetne. Az EUB gyakorlata alapján a fordított diszkrimináció kiküszöbölése érdekében az uniós jogi előírásokat szükséges kiterjeszteni az ilyen helyzetekre is.*

Záró rész

- [29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [30] A Kúria a Pp. 78. § alapján a felperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére az alperest kötelezte.
- [31] A le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (3) bekezdése és 50. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az Állam viseli.
- [32] A további felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. november 13.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró,

Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró